

Życiowe "drogowskazy" Kornela Makuszyńskiego

„Mądrym być to wielka sztuka, ale dobrym jeszcze większa”.

„Nie ma na świecie ludzi złych, są tylko nieszczęśliwi”

„Trzeba kochać i człowieka, i górę, i kamień, i słońce”.

„I choćbyś miał w duszy tysiąc zgryzot, a w sercu morze łez, znajdź jednak na jego dnie uśmiech”.

„Miłość mnoży miłość”.

„Droga ku szczytom jest celem człowieka”.

„Piękno jest wieczne, piękno umrzeć nie może. I po nas zostanie to tylko na wieczne czasy, co duch pięknego, a myśl nasza wspaniałego dokona”.

„Każdy w życiu ma dwie matki: tę rodzoną i matkę szkołę”.

„Książka to mędrzec łagodny i pełen słodczy, który puste życie napęlnia światłem, a puste serca wzruszeniem. (...) Książka wszystko potrafi”.

„Nie byłoby radości bez smutku”.

„Pierwsze westchnienie miłości to ostatnie westchnienie rozumu”.

„Stracony jest każdy dzień bez uśmiechu”.

„Jeśli kobieta cię zdradzi, zawsze mieć będzie żal do ciebie, że z twego powodu nie mogła uczynić tego wcześniej”.

„Jeśli na twoje pytanie kobieta odpowiada – nie wierz jej, jeśli jednak milczy – nie wierz jej tym bardziej”.

„Książka jest żywym stworzeniem, każda ma duszę, każda ma serce”.

„Gdzie nie ma książki, tam w życiu człowieka czyni się zła pustka, której niczym wypełnić nie można”.

„Dom, w którym jest książka, jest przybytkiem słońca, a dom, w którym jej nie ma – to czarny kryminał”.

„Gdy dziecku dajesz książkę, zbroisz jego serce, a duszy jak ptakowi światło przynosisz skrzydła”.

„Książka naucza serce dobroci i miłości, naucza świętości, cierpienia i pogody bólu”.

„Nauczanie jest nie tylko pracą, jedną z najcięższych, jest to przy tym sztuka wzniosła i twórcza, bo ma za zadanie stworzenie człowieka pełnego, doskonałego człowieka”.